

[Finansministeren.]

om 0,0025 promille af statsbudgettet til et nationaløkonomisk problem.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Poulsgaard* (FP) til justitsministeren:

»Vil ministeren enten bekræfte eller afkræfte de oplysninger, der fremkom i en artikel i Ekstra Bladet den 2. marts 1977, hvorefter en af Amins bøddler, der nu er bosiddende i Danmark, efter eget udsagn har 300 menneskeliv på sin samvittighed?«

(Spm. nr. 31).

Skriftlig begrundelse.

Hvis de nævnte oplysninger er rigtige, mener spørgeren, at der straks bør indledes politiuundersøgelse mod vedkommende.

Justitsministeren (*Orla Møller*):

På hr. Poulsaards spørgsmål kan jeg oplyse, at den pågældende har opholdt sig her i landet siden 1973. Han kom hertil som led i modtagelsen af ca. 150 asiater, som var blevet udvist af Uganda. I forbindelse med indrejsen blev der foretaget de sædvanlige grundige afhøringer af den pågældende, og der fremkom ved den lejlighed intet om, at han havde været indblandet i voldshandlinger i Uganda.

I anledning af den avisartikel, som spørgeren henviser til, har jeg bedt tilsynet med udlændinge, fremmedpolitiet, om at tilvejebringe nærmere oplysninger om baggrunden for artiklen. Resultatet af denne undersøgelse foreligger ikke endnu.

Poulsgaard (FP):

Denne gang har jeg lyst til at sige tak til justitsministeren for det, der er foretaget i sagen. Det bekræfter jo, at man ikke altid skal tro alt det, der står i avisen. Jeg håber, at jeg, når disse undersøgelser foreligger, må få en samtale med justitsministeren. Derfor har jeg kun at tilføje: endnu en gang tak for det arbejde, der er gjort.

Justitsministeren (*Orla Møller*):

En sådan anledning kan hr. Poulsgaard få til enhver tid. Han skal være velkommen.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Keld Andersen* (KF) til miljøministeren:

»Vil ministeren tage initiativ til at ændre miljøloven på de punkter, hvor den virker urimeligt hæmmende for idræts- og fritidsaktiviteter?«

(Spm. nr. 32).

Skriftlig begrundelse.

Stadig oftere i de senere år er der for idræts- og fritidslivet blevet lagt hindringer i vejen af personer, der med henvisning til miljøloven har kunnet forlange initiativer af forskellig art bremset, ofte med urimelige begrundelser.

Det drejer sig f. eks. om anlæg af en tennisbane, hvor en nabo følte sig generet af støv fra banen, om belysning på boldbaner, hvor en eller anden nabo nu pludselig ikke længere kunne sove, om sejlads på en sø, hvor sejlene åbenbart blafrer for kraftigt, og om anlæg af knallertbaner, der påstås at være for støjende, om end naboen til den anden side er en motorvej.

Eksempler af denne art kendes i næsten alle kommuner og af mange ledere inden for hele fritidssektoren. I mange tilfælde nærmer indvendingerne sig det rene hysteri, og det er baggrunden for mit spørgsmål.

Keld Andersen (KF):

Baggrunden for mit spørgsmål er en række konkrete eksempler, der er blevet rejst inden for det sidste års tid, hvor det viser sig, at folk berettiget med miljøloven i hånden kan stoppe en række initiativer inden for hele idræts- og fritidssektoren. Jeg har en række eksempler derpå, og jeg kan tilføje, at der, efter at spørgsmålet er blevet rejst, er kommet endnu flere.

Nu er det ikke sådan, at jeg, når jeg rejser dette spørgsmål, synes, at miljøloven alene skal tage hensyn til idræts- og fritidssektoren. Det er ikke min opfattelse. Vi skal jo kunne være her alle sammen. Det, som jeg ønsker, og det, som er baggrunden for mit spørgsmål, er, at ministeren træffer foranstaltninger til at ændre miljøloven dér, hvor den urimeligt griber ind over for idrætten og fritidssektoren. Jeg vil i den forbindelse henvise til, hvad den afgående direktør for miljøstyrelsen for nylig sagde: Det er farligt, hvis vi går hen og bliver rabiate i vore bestræbelser på at administrere miljølovgivningen. Vi skulle nødig leve i reserverater.

Jeg vil gerne nævne et konkret eksempel, der drejer sig om anlæg af en tennisbane. En idræts-